

РЕШЕНИЕ

№ 28553

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 22.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6800** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 26, ал. 12, вр. ал. 2, вр. чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ.

Съдът е сезиран с жалба, вх. № 17821/22.05.2026 г., по описа на АССГ от адвокат Н. Г., като пълномощник на гражданина на Р. Т. Ч. С.. С жалбата се оспорва законосъобразността на ЗАПОВЕД, рег. № 513з-5183/12.05.2026 г., издадена от началника на Отдел „Миграция“, при СДВР – МВР, с която на чужденеца, по заявление от 16.04.2026 г. е отказано продължаване правото на продължително пребиваване в РБ, разрешено до 30.04.2026 г.

В съдебното заседание жалбоподателят и адвокатът не се явяват. С жалбата се твърди материална незаконосъобразност на заповедта, с доводи, които се споделят от Съда, за което ще стане дума по – долу. С жалбата не е заявена претенция за възстановяване на разноски, за водене на делото. Ответникът не е представляван, не е изразил становище и не е заявил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна. Установява се от доказателствата, че жалбоподателят Ч. С. Х. – гражданин на Р. Т. е заявил (л. 20 от делото) на 16.04.2026 г. желание, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ да получи право на продължително пребиваване в РБ. Заявлението по същество е такова за продължаване на вече предоставено му такова право, със срок до 30.04.2026 г. (доказателство на л. 26). Към заявлението е представил и Сертификат от Българската търговско-промишлена палата, № 1291/15.04.2024 г., удостоверяващ вписване търговско представителство с наименование „Х. Т. М. И. И. С. Т. Л. Ш.,

на регистрирано в Т. търговско дружество. Сертификатът е издаден един ден преди подаване на процесното заявление. Видно е, че в сертификата, като представители по пълномощие, освен жалбоподателя С. Ч. е вписано още едно лице.

На 12.05.2026 г. с оспорваната Заповед, рег. № 513з-5183/12.05.2026 г. началникът на Отдел „Миграция“, при СДВР – МВР, според диспозитива е отказал да предостави право на продължително пребиваване в РБ, по заявлението от 16.04.2026 г., но по същество е отказал продължаване на вече предоставено такова право, със срок до 30.04.2026 г. В заповедта е записан и следният текст (запазен правопис): „чуждия гражданин е уведомен на гише да представи доказателства за извършената от него дейност в периода на предходното пребиваване; осъществени представителни действия и/или взаимоотношения с български партньори; периодът на предходното пребиваване е 29.01.2026 г. 30.04.2026 г., т.е. това е периодът, в който той следва да докаже дейност на търговското представителство“.

Заповедта, макар издадена от компетентен административен орган, в съответствие с изискванията за форма, е материално незаконосъобразна. Административният орган – ответник е тълкувал и приложил неправилно относимите за случая разпоредби на специалния закон.

Разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ постановява, че чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 може да получат разрешение за продължително пребиваване, ако са изпълнени определени условия, сред които и пряко относимите за процесния случай:

- “са представители на чуждестранно търговско дружество, представило документи за: данъчна изрядност, за годишен оборот в размер най-малко на 100 000 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, изчислена по официалния курс на Българската народна банка, валиден в деня на приемане на редовните документи за регистрация на търговското представителство в Българската търговско-промишлена палата, придобит за период от всяка от две последователни години преди регистрацията на търговското му представителство; удостоверение за актуално състояние на чуждестранното лице, издадено не по-рано от 6 месеца и с валидност 6 месеца от датата на издаването му от съответния компетентен орган по регистрацията, съобразно националното му законодателство; тези обстоятелства се удостоверяват при издаването на сертификат от Българската търговско-промишлена палата в резултат на предоставени от чуждестранното лице официални документи от страната по регистрацията на търговското дружество;

- при постъпило искане за продължаване срока на пребиваване на това основание (каквото е разглеждания случай) Българската търговско-промишлена палата издава нов сертификат, след деклариране от търговския представител на извършената от него дейност в периода на предходното пребиваване и в изпълнение на програмата за дейността на представителството; наличие на доказателства за офис, осъществени представителни действия и/или взаимоотношения с български партньори и удостоверение за актуално състояние на чуждестранното лице с валидност 6 месеца от датата на издаването му“. Разпоредбата, подчертана с тъмен шрифт се явява специална, по отношение изискванията за продължаване срока на пребиваване. С други думи, за компетентния да продължи пребиваването административен орган не съществува задължение сам да изследва, дали заявителят, респ. – търговското представителство е извършвало конкретна дейност, притежавало ли е офис, взаимодействало ли е с български партньори. Изследването за наличието на такива обстоятелства Законодателят е делегирал на Б., след декларирането им от търговския представител, но не и на административния орган. Това законодателно решение е меко казано странно, като се има предвид предметът на ЗЧРБ, нормите на които определено са свързани със защитата на националната сигурност, но е факт. Началникът на Отдел „Миграция“ – СДВР, преди да се

произнесе по същество е дължал (арг. чл. 35 АПК) да уведоми писмено, а не неофициално, „на гише“ заявителя, като му определи срок за представяне на „нов сертификат от Б.“, издаден след датата на подаване процесното заявление, т.е.- след 16.04.2026 г. Каза се, че приложеният сертификат е с дата 15.04.2026 г. Вместо това е издал незаконосъобразната Заповед, рег. № 513з-5183/12.05.2026 г., която, предвид изложените мотиви подлежи на отмяна.

Административната преписка следва да бъде изпратена на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението от гражданина на Р. Т. Ч. С., от 16.04.2026 г.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14 -^{ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 17821/22.05.2026 г. от гражданина на Р. Т. Ч. С. издадената от началника на Отдел „Миграция“, при СДВР – МВР ЗАПОВЕД, рег. № 513з-5183/12.05.2026 г., с която на чужденеца, по заявление от 16.04.2026 г. е отказано продължаване правото на продължително пребиваване в РБ, разрешено до 30.04.2026 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението от гражданина на Р. Т. Ч. С., от 16.04.2026 г., след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на нормите от специалния закон.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: